

[Statsministeren]

må de selv om, det kan vi da ikke blande os i, og jeg har forstået, at mange gør det med henblik på at udleje disse huse for god betaling til udlændinge. Det synes jeg heller ikke vi kan have noget imod eller kan blande os i.

Det er rigtigt, at Kommissionen har tilkendegivet, at den agter at fremsætte forslag om fritidshuse om nogle år. Men det er jo ikke ensbetydende med, at Kommissionen vil stille et forslag, som går ud på, at udlændinge undtagelsesfrit kan købe fritidsboliger hvor som helst i medlemslandenes kreds, uanset at man ikke er fastboende i det land, hvor fritidshuset befinder sig.

I øvrigt må jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at det ikke ville være ansvarligt eller fornuftigt at slynge rundt med vetoer i utide. Man skal ikke nedlægge veto over for en hypotetisk situation, som muligvis kan, muligvis ikke kan, komme til at foreligge.

Må jeg sige til hr. Risgaard Knudsen, at jeg forstod hr. Bjørn Elmquists spørgsmål sådan, at hr. Bjørn Elmquist analytisk beskæftigede sig med nogle muligheder, som ad åre kunne komme til at foreligge. Derfor vil jeg også helst vente nogle år med at tage stilling til, om jeg er uenig med hr. Bjørn Elmquist.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil gerne lige præcisere over for statsministeren, at det, jeg sagde, var, at vi allerede nu begynder at se den udvikling, som på længere sigt vil blive meget voldsommere, hvis vi åbner for salg af sommerhuse til udlændinge.

Når statsministeren siger, at vi jo ikke ved, hvad indholdet af et eventuelt kommissionsforslag ville blive, vil jeg gerne udtrykke min glæde over, at statsministeren nu indrømmer, at der efter al sandsynlighed vil komme et Kommissionsforslag; det er da en indrømmelse, der er værd at tage, for det ville statsministeren ikke indrømme før, og kolleger i regeringen har heller ikke villet indrømme det. Jeg er altså glad for, at vi nu er kommet så langt, at regeringen vil indrømme, at der vil komme forslag fra EF-Kommissionen.

Imidlertid siger statsministeren, at vi jo ikke kender indholdet af et sådant forslag. Nej, det er naturligvis korrekt, men kan statsministeren overhovedet forestille sig, at et sådant forslag til ændring af kapitalliberaliseringsdirektivet kan have et andet indhold end, at der skal være

fri adgang for opkøb af sommerhuse for udlændinge?

I betragtning af det svar, Kommissionen giver til von Wogau i oktober 1989, som direkte vedrører den problematik, kan der ikke være tvivl om, at det er det, der vil være indholdet i EF-Kommissionens forslag.

Bjørn Elmquist (V):

Nu sætter forretningsordenen jo grænser for, hvordan man kan deltage i denne debat, så jeg skal formulere mit tillægsspørgsmål som et spørgsmål til statsministeren til sidst. Det skal jeg nok vende tilbage til.

Men lad mig først gøre hr. Ole Espersen, der interesserer sig for den danske kystlinie, opmærksom på, at den danske kystlinie er på 7.000 km; det er lige så langt som den franske kystlinie. Så vi har meget at se til, og jeg er enig i, at vi skal prøve at beskytte den så meget, som det overhovedet kan lade sig gøre.

Men jeg vil gerne takke statsministeren for, at han – ikke overraskende for mig i hvert fald – på langt klarere måde havde opfattet meningen med mit spørgsmål, end hr. Risgaard Knudsen opfattede det; det overrasker mig sådan set ikke.

Men jeg kan erklære mig enig i den holdning, Venstres medlemmer af regeringen indtil nu har haft, og derfor skal jeg slutte med at spørge statsministeren, om han så kan bekræfte, at Venstres ministre i regeringen er helt enige i de synspunkter, han her har givet udtryk for.

Ole Espersen (S):

Jeg er enig i, at den danske kystlinie er fri-stende lang, men jeg går ud fra, at jeg med rette kan føle mig beroliget delvis i hvert fald af to af de svar, statsministeren har givet. For det første, at vetoet kan bruges i dette tilfælde, således som jeg også gik ud fra at vi ville få det bekræftet, og dernæst – hvad der måske er nok så afgørende – at statsministeren tillægger den nugældende sommerhuslovgivning og de reelle grunde bag denne lovgivning præcis den samme vægt, som vi gør i Socialdemokratiet.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg må sige, at jeg står noget uforstående over for hr. Bjørn Elmquists sidste spørgsmål. Hr. Bjørn Elmquists sidste spørgsmål kan af Folketinget faktisk kun forstås på den måde, at